

ALAPFELTÉTEL

bármilyen buta is az ember legjobb ha nincsen harag mert ugyan ki mondja meg mitől marad szellemünk olykor az ész alatt mivel kedvezőtlenek a gén-beütések s az elágazásoknál olykor a tőlünk független megannyi közbülső érdek miként rutinos krimikben a kanyargós meredek utakon a rozoga autót a gengszter dömperte a mélybe taszítja a vágyakozó is csöppnyi esélyét még elissza önbizalom nélkül marad netán belerokkan néhány rossz házasságba ahol gúzsba köti elmaradozó családja üzenem gyorsan a lelkesült feministáknak ez egy oda-vissza játszma még ha többnyire férfinép bambul is felénk az idióta parlamentben klaszszikust idézve – a falra mentben csekélyke alapfeltétel nélkül úgy hogy az igavonó kintről belekékül a gondolatig jutó pedig egyszerűsít vagy beletekeredik a kiválasztódásba hogy a kellően barázdált agy mellé mi minden kell még a gátra hogy higgyünk és hitessünk míg az idő szenvtelen elzuhog felettünk alig hagyva teret apró kibontakozásra hol tanulságosan szétválhatna ocsú s az árpa emelkedők szellemét megcsodálva mielőtt a biofizika kényszere a határmezsgyéket álságosan összemossa

ALAPFIZETÉS

már-már tisztességben megöregedtem míg zsebemben legfeljebb fillérekert kerestem és sosem jutott eszembe mi lenne ha az érdes hatalom kedve egyszer csak felém is fordulna hogy majd velük együtt sűgva-bűgva lopjuk szét a virágos mezőket hol jámboran legelőznek az istennek bamba báránykái szomorú szemekkel odabégetve az elsuhanó gátlástalan seregre szívszorító szűk horizonton keresve a végtelenbe kigurított imát no azért nagyokat ne tévedjünk rezignált emberünk sem sokat forgatta a bibliát és nem mászik morális magaslatokra hol sok nomádnak

álcazott hottentotta fals igéket fabrikál és ha már nem is ropog tág fő-
tereken a kiátkozott alatt
a szikrázó máglya kőkemény szigorról kalodába zárja ellenét bevallom
mostanában már nincs sok ellenérv a tisztaság ábrándos szövete a lé-
lekben rég szétszakadt bruttó és nettó alapfizetés
egyre gyanúsabb kamat a gengszterekre méretezett áfa villámlásai alatt
belül hirtelen széthullt a rend s a cinikus jövő magasabb szempontjait nem
értve az öregkori mohóság mint kortünet lassan alanyunkat is elérte né-
mileg bizakodva ez csak szent zsugoriság s nem jellem-ferdülés

ALAPGONDOLAT

egyre unalmasabbak a verseim lassan már a közhelyek bölcsessége sem
feszít megrohamozni a foszforeszkáló belső ismeretlen tájakat s ami lí-
rai élmény a kissé akadozó menetelés közben az emberre még ráragad
egyre alkalmatlanabb valamilyen feltöltődést gerjesztő csodára talán hi-
ányzik már a korábbi biofizikai kényszer személyiséggé szervesült ma-
gánya talán fellazult
az egykor figyelmet is ébresztő logika a dolgok végigfuttatásában sza-
porodó kátyúkkal hintett út visz oda és bár az egyénisége körvonalait
rutinnal kordában tartó gyakran mond olyat mély tapasztalásában mi-
ként épül fel néhány megbecsülhető alapgondolat mely a szaggatott rit-
mus mentén tobzódó új térfoglalók átmeneti igényeibe még belevág te
már régóta érzed ez a stáció nem a korábban megélt teremtmény magány
hanem a tudat foszlásnak indult széle melynek csak öreges elérzékenyü-
lésekben marad némi használható menedéke a hitelesség régi nimbu-
szával
felszarvazva és minél nehezebben kopik a leépülés lépcsőfokain értel-
med a fájdalom görcsös
tünetei megalázóan érvelnek józan élted ellen itt a kokain s rád vigyo-
rog sötét sarokból a kín